

РЕШЕНИЕ

№ 3854

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **11251** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Х. К. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк],[жилищен адрес] чрез адв. И. Х., срещу Решение № 4876 от 07.11.2024 г. по нахд № 2379/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 22-и състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-015739 от 23.08.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, относно наложено на касатора на основание чл.185 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.39 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и неправилно установена фактическа обстановка. Касаторът счита, че въззивният съд неправилно е оценил приложените по делото писмени доказателства и не е възприел становището му за нарушение на процедурата по установяване на процесните нарушения. Оспорва изводите на районния съд, че на мястото на нарушението е имало поставен знак Г1, указващ движение само направо, като твърди, че такъв знак липсва и не е обозначен на приложената схема. Такъв знак

бил поставен единствено на отбивката за включване в [улица], много преди мястото на нарушението. Липсвал и знак за пешеходна пътека. На мястото на нарушението пътните платна били разделени от ограда с колчета, което правело практически невъзможно извършването на нарушение „обратен завой“. Сочил се, че съдът неправилно е кредитирал показанията на свидетелите, които не са очевидци, а единствено са съставили АУАН по данни на единствения свидетел, който не е разпитан по делото. Касаторът претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба началник група в отдел “Пътна полиция” при СДВР оспорва същата в писмени бележки от 20.01.2025 г., чрез юрк. В. П..

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че на 26.07.2022 г. на жалбоподателя е извършена проверка, завършила със следните констатации: На горната дата в [населено място] по [улица], от [улица], към [улица], срещу Търговски център „С. пойнт“, по данни на свидетел-очевидец Д. И. Д., жалбоподателят като водач на лек автомобил „О. А.“, черен, с регистрационен номер СВ 7054 КР, собственост на С. К. К., на пешеходна пътека срещу Търговския център „С. пойнт“ извършва маневра „обратен завой“ при наличието на знак Г1 (движение само направо), завивайки в обратна посока на пешеходна пътека; не носи и не представя контролен талон към СУМПС; представя връчено наказателно постановление за нарушение по ЗДвП № 29-4332-005441 от 03.04.2020 г. с изтекъл срок на плащане.

На 26.07.2022 г. е съставен АУАН на жалбоподателя, в присъствие на свидетел-очевидец, въз основа на който е издадено обжалваното пред СРС НП.

Като е кредитирал приобщените по реда на чл.283 от НПК доказателства от административнонаказателната преписка и показанията на разпитан свидетел Т. А., СРС е приел, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. Установил е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

От материална страна съдът е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на визираното в АУАН и НП нарушение на чл.39 от ЗДвП, предвид това, че е извършил забранена маневра «завиване в обратна посока» на пешеходната пътека срещу търговски център «С. П.», която е била сигнализирана с поставен на видно място пътен знак Г1 за движение само направо, т. е. при наличие на забрана за маневрата «обратен завой». Намерил за неотнормено поставянето на пътен знак, обозначаващ пешеходната пътека, при наличието на пътен знак Г1, който предписва задължение за движение само направо.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

Вменената за нарушена норма на чл.39 ЗДвП урежда императивна забрана за

извършване на маневра завиване в обратна посока на пешеходна пътека, железопътен прелез, мост, надлез, в тунел, в подлез, при ограничена видимост или при намалена видимост под 50 метра. В случая, на касатора е вменено извършването на такава маневра при движението му с л.а. О. А., рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]срещу Търговски център „С. нойнт“ – на пешеходна пътека, при наличие на знак Г1 „движение само на право“. АУАН и НП съдържат изрично отбелязване, че нарушението е възприето от очевидец Д. И. Д..

Разпитан като свидетел пред СРС актосъставителят Т. С. А. не установява дали е свидетел – очевидец на нарушението или е извикан по-късно, нито каква е била маркировката на пешеходната пътека. Потвърждава, че актът е съставен за няколко нарушения, вкл. за обратен завой на пешеходна пътека.

При тези данни касационната инстанция приема, че административнонаказателното обвинение не се подкрепя от писмените и гласни доказателства по делото. В административнонаказателната преписка не се съдържа евентуално докладна записка на служителя Т. С. А., от която да се установи, че същият е очевидец на нарушението, нито конкретни елементи от фактическия му състав. Срещу последното обстоятелство свидетелства изричното посочване в АУАН и НП, че друго физическо лице е очевидец на нарушението. Лицето Д. И. Д. обаче не е индивидуализирано в АУАН и НП по начин, който да може да осигури призоваването му като свидетел пред съда – не са посочени негов ЕГН или адрес за призоваване. Изложеното възпрепятства събирането на това доказателствено средство с оглед изясняване на спора от фактическа страна. Изисканата от Столична община схема на организацията на движението по [улица]в района на ТЦ „С. поинт“, не само не съдържа данни къде е конкретното място на търговския център, но изцяло липсват данни за поставени пътни знаци или за пешеходна пътека. Напротив, в потвърждение на твърденията на касатора, на схемата от СО е отбелязана преграда с колчета, каквато лесно може да се установи и при общодостъпна справка в Интернет. Наличието на подобна преграда изцяло препятства възможността за извършване на забранената маневра „обратен завой“. Независимо от прекъсването на оградата с цел преминаване на пешеходци, това препятствие не предполага извършването на вмененото нарушение, което в допълнение е останало недоказано по делото.

По изложените съображения, повдигнатото на касатора административнонаказателно обвинение за нарушение на забраната по чл.39 от ЗДвП за маневра „обратен завой“ на пешеходна пътека не се доказва от събраната от СРС доказателствена съвкупност.

Като е достигнал до обратен извод районният съд е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на закона. Дължима е неговата отмяна на основание чл.221, ал.2 от АПК и на основание чл.222, ал.1 от АПК постановяване на решение по същество на спора за отмяна на НП в обжалваната част.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК, касаторът има право на сторените в производството пред АССГ разноски. Касационната инстанция констатира, че приложените към касационната жалба договор за адвокатска защита и съдействие и пълномощно са с дата 03.01.2024 г., към която дата не е постановено обжалваното решение на СРС. Документът съдържа заличавания и дописвания, които дискредитират съдържанието му. При сравнение с представените пред СРС договор за адвокатска защита и съдействие и пълномощно, които също са издадени на 03.01.2024 г., се установява идентичност в съдържанието

им. Доколкото двата документа удостоверяват заплатено адвокатско възнаграждение общо в размер на 600 лв., а от районния съд са присъдени 200 лв., при отменени две от общо три наказания, наложени с процесното НП, съдът намира, че на касатора следва да се присъдят 200 лв. разноски за адвокатско възнаграждение по договор за адвокатска защита и съдействие и пълномощно са с дата 03.01.2024 г., представени пред СРС, удостоверяващи заплатено адвокатско възнаграждение общо в размер на 600 лв. за обжалване на НП до приключване на съдебното производство. Дължимото адвокатско възнаграждение е съобразно изхода на спора.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.1 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4876 от 07.11.2024 г. по нахд № 2379/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-015739 от 23.08.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, относно наложено на Х. К. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл.185 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.39 от Закона за движение по пътищата и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-015739 от 23.08.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта относно наложено на Х. К. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл.185 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.39 от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплати на Х. К. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК, разноски за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция в размер на 200.00 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.